

beholde sig under Sagens Behandling her i Tinget at stille Ændringsforslag dertil, men Udarbejdelsen og Gennemførelsen deraf vilde han gerne foretage i Samraad med det nedsatte Udvalg. Det var Justitsministerens Stilling. Han havde den Gang en aabenbar Pligt til, hvis han havde et Forslag, der baade var bedre og billigere end Proceskommissionens, paa det Tidspunkt at fremkomme dermed. Hvad han under Samarbejdet med Udvalget blev enig med det om, var, hvad han den Gang ansaa for absolut det bedste.

Den højtærede Minister bemærkede, at han ikke havde sagt, at naar Retsreformen hidtil var strandet paa Nævningerne, var det en Skingrund. Den højtærede Minister sagde, at det var den officielle Grund, og han sagde det i en saadan Sammenhæng, at officiel Grund her var det samme, eller i alt Fald i det væsentlige det samme, som Skingrund. Jeg anførte netop Justitsministerens Udtryk, at det var den officielle Grund. Bagved var der altsaa en anden, ikke-officiel Grund, Understrømmen af Betæneligheder, særlig af økonomisk Art. Nu svarede den højtærede Minister mig, at maaske med Undtagelse af det Parti, jeg selv tilhører, maatte det være vitterligt for enhver, at der fandtes en saadan Understrøm. Saa er jeg for saa vidt sagesløs. Her indrømmer Ministeren, at i Socialdemokratiet har en saadan Understrøm ikke været til Stede. Jeg tager det som en Kompliment for Socialdemokratiet, at det er det eneste Parti, om hvilket Justitsministeren har hævdet, at vi ville en god Retsreform, saa maa den koste, hvad en god Retsreform vil koste. Vi ville først og fremmest en virkelig god Retsreform. Jeg kunde altsaa efter Justitsministerens egen Udtalelse i Dag ikke kende noget til denne Understrøm. Han indrømmer selv, at i mit Parti har den ikke været til Stede. Han paastaar, at den har været til Stede i alle andre Partier, altsaa ogsaa i hans eget. Saa siger jeg, at det ikke har været alvorligt ment, naar de Herrer have stemt Gang efter Gang for denne Reform. Det er meget beklageligt, at en saadan Afsløring skal fremkomme, og den maa have Vægt, naar den fremkommer fra Justitsministeren.

Det er ikke saaledes, at Socialdemokratiet ikke skulde være et sparsommeligt Parti. Det er ofte nok hævdet af Socialdemokratiets Finanslovdør, at vi ere det allermest sparsommelige Parti her i Salen. (Afbrydelse.) Ja, det er givet.

Det ærede Medlem, der nu ler, kan blot gennemgaa vore Ændringer paa Finansloven og kan blot vente, til Forsvarskommissionen afgiver sin Betænkning, saa vil han neppe være i Tvivl om, at Socialdemokratiet er det mest sparsommelige Parti her i Tinget. Vi ville selvfølgelig spare, hvor der efter vor Mening kan og bør spares, men vi ville ikke spare, hvor det gælder om at indføre en virkelig god Retspleje i vort Folk. Det maa koste, hvad det nødvendigvis maa koste, ikke mere. Selvfølgelig skal man ogsaa der vise Sparsommelighed, men hvad den maa koste, maa den koste. Hvad det koster at gennemføre Grundlovens Bud, det maa vedtages.

Naar den højtærede Minister udtalte, at min Beregning af 800,000 Kr. som Udgift ved det her foreliggende, Justitsministerens ny halverede Retsreform, er alt for høj, gjorde han den Tilføjelse: Naar man da ikke medregner Lønningsforhøjelserne. Jeg har ganske vist regnet de nødvendige Lønningsforhøjelser med, men selv om man regner dem fra — og de give langt fra en væsentlig Part af de 800,000 Kr. —, vil man komme et godt Stykke op mod de 800,000 Kr. Jeg maa da sige, at saa er det ikke nogen overmaade billig Retsreform, og det var blot det, jeg vilde have slaaet fast. Man taler jo om Folketingets tidligere Lovforslag som et overmaade dyrt, men om dette som et overmaade billigt, og helt billigt er dette jo altsaa ikke. Denne Reform vil ogsaa koste mange Penge, og naar den højtærede Minister har bestridt mit Tal, 800,000 Kr., vil jeg spørge ham, hvad hans Retsreform da vil komme til at koste, og hvis han ikke har Tallet ved Haanden, vil jeg bede ham i Løbet af en 8 Dages Tid — det var jo den Tid, han efter sit eget Sigende brugte til sit Svar, den Gang Landstinget spurgte ham om, hvad Retsreformen af det meget større Omfang kostede — eller i hvert Fald til anden Behandling meddele os, hvad denne Retsreform vil koste. Det maa den højtærede Minister have meget let ved hurtigt at svare paa.

Jeg har saa kun et Par Bemærkninger til Medlemmerne af Højre. Overfor det Ångreb, det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) rettede mod Nævingeinstitutionen, kan jeg henholde mig til, hvad det ærede Medlem fra Viborg (Sveistrup) allerede har sagt. Jeg vil sige til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds, at han skulde læse Lovforslaget igennem, inden han begyndte at kritisere